

Endringsforslagene tillige med de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under eet.

Ordføreren (Dalsgaard): Som der er gjort opmærksom paa i den Erklæring, Udvalget har afgivet, har Landstinget foretaget reelle Forandringer i §§ 4, 5, 7 og 8. De Endringer, som Landstinget har foretaget i §§ 4 og 8, hvilke Paragraffer omhandle henholdsvis Fremgangsmaaden ved Kredsinddelingen i Kommunerne og den Snelastningspligt, der skal paalægges jordløse Husmænd og Indsiddere og dermed ligestillede, kan hele Udvalget tiltræde; de ere i Virkeligheden kun en Udvikling af de Tanker, som laa til Grund for de Forandringer, som Folketinget, da det forrige Gang havde Lovforslaget til Behandling, foretog paa disse Paragraffer, og som gik ud paa at fastslaa Fremgangsmaaden ved Kredsinddeling i Kommunerne noget udføligere og tydeligere og at sikre Husmænd og Indsiddere ikke blot, at de ikke tabte, men ogsaa, at de udtrykkelig vandt ved at blive fri for det Pligtarbejde, som nu paahviler dem til Kommunerne, og i Stedet for blive satte til at svare Snelastningsarbejde i Henhold til § 8 i Lovforslaget. Da Udvalget har tiltraadt disse Forandringer, skal jeg ikke omtale dem nærmere. Derimod kan Flertallet i Udvalget ikke billige de Endringer, som Landstinget har foretaget med: Henfyn til § 5, der handler om Fordelingen af Snelastningsbyrden paa de almindelige snelastningspligtige. I Lovforslaget, som det blev forelagt i Fjor i Landstinget, var der ikke noget bestemt om, i hvilket Forhold de forskellige Fordelingsobjekter skulle deltage i Snelastningsbyrden. Landstinget ændrede i den Henseende ikke noget ved Forslaget. I Folketinget fandt man imidlertid, at det dog var rigtigst, at der blev draget nogen Grænse for, i hvilket gensidigt Forhold man kunde paalægge forskellige Fordelingsobjekter Snelastningsbyrden. Man fandt ikke, at det var rigtigst at laa Forholdet aldeles fast, men fandt det dog som sagt rigtigst at drage nogen Grænse. Man vedtog da, at den Assurance-sum, som skulde paalægges samme Snelastningsbyrde som 1 Td. Hartkorn, skulde ligge mellem 3 og 5 Tusind Kr., og at det Folkehold, som skulde svare til 1 Td. Hartkorn, hvor der paalignes efter Folkehold, skulde være 1 à 2 Mand. Dette har Landstinget forandret. Landstinget er i den Henseende i Aargaaet til den modsatte Overlighed af den, det gik til i Fjor. I Fjor indsatte det, som sagt,

fler ingen Bestemmelser for dette Forhold, men i Aar har det fundet det rigtigst at laa Forholdet liggende ufravigelig fast og vedtaget, at der skal paalignes 1 Td. Hartkorn, 4,000 Kr. Assurance-sum og 2 Mand's Folkehold den samme Byrde. Flertallet i Udvalget — eller i dette Tilfælde hele Udvalget — har ikke troet det rigtigst i den Henseende at følge Landstinget. Forholdene ere sikkert i den Henseende forskellige i de forskellige Egne af Landet, og det er jo ogsaa under den Forudsætning, at man i samme Paragraf et andet Sted har indsat den Bestemmelse, at Amtsraadene skulle kunne lave forskellige Regulativer for større eller mindre Kredse i Amtsraadsdistriktet. Være Forholdene ikke forskellige, var der ingen Mening i, at Amtsraadene fik Lov til at lave forskellige Regulativer, men det er netop paa Grund af Forholdenes Forskellighed, at Amtsraadene ligger denne Bemyndigelse til at lave Regulativer for større eller mindre Kredse. Netop fordi Forholdene ere forskellige mellem Hartkornet paa den ene Side og Assurance-summen og Folkeholdet paa den anden i de forskellige Egne af Landet, har man Betænkning ved at laa det Forhold, hvortil disse Objekter skulle deltage i Snelastningsbyrden, helt fast. Man tror, at de Tal, som Folketinget satte ind her, da vi forrige Gang havde Forslaget til Behandling, ere rigtigst, og at det er heldigst at blive ved disse, og at altsaa en Td. Hartkorn skal svare til 3,000 à 5,000 Kr. Assurance-sum og 1 à 2 Mand's Folkehold. Man har i Overensstemmelse dermed stillet Endringsforslag under Nr. 1. Under Nr. 2 er der stillet en Redaktionsændring. Der staar i Lovforslagets § 5 saaledes som det nu er vedtaget i Landstinget, at under Folkehold medregnes foruden mandligt Tyende ogsaa andre faste Medhjælpere, der deltage i Arbejdet lige med dette o. s. v. Det fremgaar tydelig af Landstingets Betænkning, at man i det andet Ting har ment, som man for Resten ogsaa mener her i Folketinget, at man under Folkehold kun skulde medregne mandligt Folkehold. Men som det er blevet redigeret i Landstinget, forekommer det mig ikke at være tilstrækkelig klart udtrykt, at der kun tænkes paa mandligt Folkehold. Naar der nemlig staar, at under Folkehold medregnes ogsaa andre faste Medhjælpere, ligger det i sig selv, at det nærmest tyde paa, at dette Udtryk „andre faste Medhjælpere“ ogsaa omfattede kvindelige Medhjælpere. Om det kunde være rigtigst, at det omfattede kvindelige Medhjælpere, er et andet Spørgsmaal. Der har været delte Meninger i Folketingets Udvalg om dette. Da man lod „Bedrift“ gaa